

Εργασία για το μάθημα Project (Ερευνητική εργασία).

Εθισμός - Ναρκωτικά

Αλεβίζου Ελένη

Ανάγνου Μαρία

Αναστασίου Στέφανος

Ανδριανός Γιώργος

Αλεβίζου Ελένη:

Λογοτεχνικά βιβλία με θέμα τον εθισμό στα ναρκωτικά:

1) *Junkie (Τζάνκι) του Ουίλιαμ Μπάροουζ:*

Ήταν ένας φανατικός πειραματιστής του λόγου που ωθούσε - με θαυμαστή ευρηματικότητα- τις ιδέες του στα άκρα. Προηγούμενος, όμως, καταδύθηκε σε ανεξερεύνητα και ιλιγγιώδη βάθη απόγνωσης, πολύ πριν κατορθώσει να δημιουργήσει τη δική του μυθολογία. Υπήρξε ένας από τους πιο πρωτοποριακούς καλλιτέχνες της εποχής του, υπέρμαχος της απόλυτης ελευθερίας και προκλητικός πολέμιος όλων των συστημάτων. Ο λόγος για τον Αμερικανό συγγραφέα Ουίλιαμ Μπάροουζ (1914-1997), την προσωποποίηση της επαναστατικής γενιάς των Μπιτ ποιητών και πεζογράφων στις αρχές της δεκαετίας του πενήντα. Μία πολυσχιδής προσωπικότητα, που έδωσε στην παγκόσμια λογοτεχνία έργα τα οποία όχι μόνο διατηρούν τη διαχρονικότητά τους, αλλά προβλέπουν με ανατριχιαστική ακρίβεια τις επερχόμενες εξελίξεις. Είναι ίσως ο πιο απρόβλεπτος μεταπολεμικός συγγραφέας της Αμερικής, ο οποίος μπορούσε να δοκιμάζει όσο ελάχιστοι τα όρια του ρεαλισμού -και επομένως τις δυνατότητες της αναπαράστασης- μέσα από την αποσπασματικότητα, την εξωφρενική διακωμώδηση, το μαύρο χιούμορ και τις ακραίες -δίχως άλλο- εμπειρίες. Και πράγματι, έχοντας ζήσει σχεδόν εξωπραγματικά, ο Μπάροουζ δεν δίσταζε να δοκιμάζει τα πάντα -τα ναρκωτικά και το σεξ ήταν οι απόλυτες σταθερές του- και μετά να τα καταγράφει στα βιβλία του, σοκάροντας με την ωμότητα του λόγου και τις επιλογές των χαρακτήρων του.

Το ταξίδι που σκοτώνει του Μάνου

Κοντολέων:

Ο Στέφανος είναι ο πρωτότοκος γιος μιας τυπικής αθηναϊκής οικογένειας. Στο πάρτι του φίλου του Αλέκου γνωρίζει τη Νότα και νιώθοντας γοητευμένος μαζί της ξεκινά το θανατηφόρο ταξίδι στον κόσμο των ναρκωτικών ουσιών. Παγιδευμένος από την εξάρτηση κάνει προσπάθειες να απαλλαγεί από το μαρτύριο, αλλά ξαναγυρίζει στο λάκκο των ναρκωτικών. Με τη βοήθεια όμως των γονιών του, του ξαδέλφου του Σωκράτη και μιας φίλης του, της Άννας, καταφέρνει να ξεκινήσει ένα νέο ταξίδι: το ταξίδι της ζωής. Ο Μάνος Κοντολέων δίνει πολύ σωστά την ψυχολογία του εξαρτημένου ήρωά του. Από τη μια μεριά δείχνει την αδυναμία αντίστασης στο πάθος των ναρκωτικών, την εξασθένηση της βούλησης του και τη βαθμιαία ηθική κατάπτωση του και από την άλλη την εσωτερική του πάλη να ξεφύγει από τον κλοιό της εξάρτησης του, όταν σε στιγμές νηφαλιότητας, ντρέπεται και αγανακτεί για την κατάντιά του. Το ταξίδι που σκοτώνει είναι ένα βιβλίο που απευθύνεται στα νέα παιδιά, αλλά και στους ενήλικες, ιδιαίτερα στους γονείς. Γραμμένο με ειλικρίνεια και τρυφερότητα, συγκινεί τον αναγνώστη του και ταυτόχρονα τον πληροφορεί και τον προβληματίζει.

Εθισμός στα ναρκωτικά: Μέθοδοι θεραπείας:

**Ο εθισμός στα ναρκωτικά είναι πάθηση που μπορεί να
θεραπευθεί.**

Οι ασθενείς είναι δυνατόν να λάβουν θεραπεία η οποία να είναι προσαρμοσμένη στις δικές τους ιδιαίτερες ανάγκες. Η θεραπευτική αγωγή, τους επιτρέπει να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα τους και να μπορούν να έχουν μια κανονική και παραγωγική ζωή.

Όπως οι ασθενείς που πάσχουν από καρδιακά προβλήματα ή διαβήτη, έτσι και οι εθισμένοι στα ναρκωτικά μπορούν να πετύχουν αλλαγές της συμπεριφοράς τους και να παίρνουν φάρμακα ως μέρος της θεραπευτικής τους αγωγής.

Οι συμπεριφορικές θεραπείες περιλαμβάνουν την παροχή συμβουλών, ψυχοθεραπεία, ομάδες αλληλοβοήθειας και οικογενειακή θεραπεία.

Τα φάρμακα βοηθούν στην καταστολή του συνδρόμου στέρησης, της ακατάσχετης επιθυμίας λήψης ναρκωτικών και στην εξουδετέρωση των δράσεων των ναρκωτικών στον οργανισμό. Οι έρευνες δείχνουν ότι η θεραπεία για τον εθισμό στην ηρωίνη με τη βοήθεια μεθαδόνης σε κατάλληλες δόσεις ταυτόχρονα με συμπεριφορική θεραπεία, μειώνουν τη συχνότητα θανάτων και πολλών άλλων προβλημάτων υγείας που σχετίζονται με τη χρήση ηρωίνης.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι όσο περισσότερη θεραπεία δίνεται, τόσο καλύτερα τα αποτελέσματα. Οι ασθενείς που λαμβάνουν θεραπεία για περισσότερο από 3 μήνες, έχουν συνήθως καλύτερα αποτελέσματα και εξέλιξη σε σύγκριση με αυτούς που λαμβάνουν θεραπεία για μικρότερο χρονικό διάστημα. Πολλοί ασθενείς εκτός από τις θεραπείες απεξάρτησης, χρειάζονται και άλλη φροντίδα από υπηρεσίες σωματικής και ψυχικής υγείας όπως επίσης και συμβουλές για πρόληψη του AIDS.

Οι ασθενείς που παίρνουν φάρμακα για να τους βοηθήσουν να αντεπεξέλθουν με επιτυχία στο σύνδρομο στέρησης και οι οποίοι δεν λαμβάνουν περαιτέρω στήριξη, δυστυχώς έχουν τα ίδια αποτελέσματα όσον αφορά στη χρήση ναρκωτικών όπως οι χρήστες που δεν έτυχαν ποτέ καμίας θεραπείας.

Οι έρευνες κατά τα τελευταία 25 χρόνια, έδειξαν ότι η θεραπευτική αγωγή πετυχαίνει την απεξάρτηση από τα ναρκωτικά και μειώνει την εγκληματικότητα που παρουσιάζεται σε εθισμένους στα ναρκωτικά. Επίσης οι χρήστες που έλαβαν θεραπείες, έχουν περισσότερες πιθανότητες να βρουν μια δουλειά.

Τα θεραπευτικά προγράμματα για απεξάρτηση από ναρκωτικά.

Ο απώτερος στόχος όλων των προγραμμάτων θεραπείας απεξάρτησης, είναι η επίτευξη διαρκούς αποχής από τη χρήση ναρκωτικών ουσιών. Οι άμεσοι στόχοι περιλαμβάνουν τη μείωση της χρήσης των εθιστικών ουσιών, τη βελτίωση της λειτουργικότητας του ατόμου, την ελαχιστοποίηση των ιατρικών επιπλοκών και κοινωνικών επιπτώσεων που προκύπτουν εξαιτίας της χρήσης ναρκωτικών.

Υπάρχουν διάφορες μορφές προγραμμάτων θεραπείας απεξάρτησης.

Οι βραχυπρόθεσμες μέθοδοι διαρκούν για λιγότερο από 6 μήνες. Περιλαμβάνουν αγωγή επί εσωτερικής βάσης σε θεραπευτική κοινότητα, φάρμακα και θεραπεία επί εξωτερικής βάσης χωρίς φάρμακα. Η μακροπρόθεσμη θεραπεία, περιλαμβάνει μεθόδους όπως τη χορήγηση μεθαδόνης σε άτομα που είναι εθισμένα στα οποιοδήποτε εξωτερικής βάσης και αγωγή στα πλαίσια θεραπευτικής κοινότητας.

Μεθαδόνη και λεβο-αλφα-ακεταλ-μεθαδόλη (LAAM).

Στη θεραπεία συντήρησης για τους εθισμένους στην ηρωίνη, χορηγείται από το στόμα ένα συνθετικό οπιοειδές φάρμακο, συνήθως η μεθαδόνη και η λεβο-αλφα-ακεταλ-μεθαδόλη (LAAM). Χορηγείται δόση ικανή να καταστέλλει τις επιδράσεις της ηρωίνης, δημιουργώντας μια σταθερή μη ευφορική κατάσταση που απαλλάσσει το χρήστη από την ακατάσχετη επιθυμία για τα οπιοειδή ναρκωτικά. Ο χρήστης με τη βοήθεια των φαρμάκων αυτών, απαλλάσσεται από την ανάγκη αναζήτησης ναρκωτικών και την εγκληματική συμπεριφορά που συνεπάγεται. Με την κατάλληλη συμβουλευτική αγωγή και τη στήριξη των κοινωνικών υπηρεσιών, μπορεί να γίνει παραγωγικό μέλος της κοινωνίας.

Η θεραπεία επι εξωτερικής βάσης, χωρίς χορήγηση φαρμάκων.

Η θεραπεία επι εξωτερικής βάσης, χωρίς τη χορήγηση φαρμάκων, μπορεί να συμπεριλάβει διάφορα προγράμματα απεξάρτησης για ασθενείς που επισκέπτονται τις εξειδικευμένες κλινικές κατά τακτικά χρονικά διαστήματα. Τα περισσότερα προγράμματα έχουν ατομική ή συλλογική συμβουλευτική αγωγή και στήριξη. Οι ασθενείς που συμμετέχουν στα προγράμματα αυτά, είναι χρήστες ναρκωτικών άλλων εκτός από τα οπιοειδή ή χρήστες οπιοειδών για τους οποίους δεν συστήνεται θεραπεία συντήρησης. Οι τελευταίοι είναι χρήστες που έχουν μια σταθερή, καλά οργανωμένη και ενταγμένη στην κοινωνία ζωή με ιστορικό εξάρτησης σε ναρκωτικά που είναι μικρής χρονικής διάρκειας.

Οι θεραπευτικές κοινότητες.

Οι θεραπευτικές κοινότητες, είναι πολύ καλά οργανωμένα προγράμματα αντιμετώπισης στα οποία οι ασθενείς διαμένουν σε οικιστικές μονάδες από 6 έως 12 μήνες. Οι ασθενείς που συμμετέχουν, είναι αυτοί που έχουν ένα σχετικά μακροχρόνιο ιστορικό εξάρτησης από ναρκωτικά ή έχουν εμπλακεί σε εγκληματικές δραστηριότητες λόγω χρήσης ναρκωτικών ή παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία τους στην κοινωνία. Ο στόχος στις θεραπευτικές κοινότητες, είναι η επανένταξη των ασθενών στην κοινωνία χωρίς να υπάρχει εξάρτηση από ναρκωτικά και σχέση με παράνομες ή εγκληματικές δραστηριότητες. Τα βραχυπρόθεσμα προγράμματα σε θεραπευτικές κοινότητες, βασίζονται σε εμπειρίες που έχουν αποκτηθεί από προγράμματα απεξάρτησης από το αλκοόλ. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν μια περίοδο 3 έως 6 εβδομάδων θεραπείας επί εσωτερικής βάσης. Στη συνέχεια ακολουθεί θεραπεία επί εξωτερικής βάσης με συμμετοχή σε συμβουλευτικά προγράμματα στήριξης ή ομάδες αλληλοβοήθειας.

Τα προγράμματα συντήρησης με χορήγηση μεθαδόνης, πετυχαίνουν καλύτερα όσον αφορά στην απεξάρτηση από τα οπιοειδή σε σύγκριση με τις θεραπευτικές κοινότητες οι οποίες με τη σειρά τους, είναι αποτελεσματικότερες από τα προγράμματα επι εξωτερικής βάσης που προσφέρουν ψυχοθεραπεία και συμβουλευτική στήριξη.

Μεταξύ των προγραμμάτων χορήγησης μεθαδόνης, εκείνα που δίνουν ψηλότερες δόσεις μεθαδόνης (συνήθως τουλάχιστον 60 mg), έχουν καλύτερα ποσοστά συμμετοχής. Επίσης όταν τα προγράμματα μεθαδόνης, συνοδεύονται από άλλες υπηρεσίες όπως συμβουλευτική στήριξη και ιατρική περίθαλψη, έχουν καλύτερα αποτελέσματα από τα προγράμματα που παρέχουν τις ελάχιστες αναγκαίες υπηρεσίες.

Τα θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης με χορήγηση φαρμάκων στις φυλακές, μπορούν να βοηθούν τους κρατούμενους να απαλλάσσονται από την εγκληματική συμπεριφορά. Αυτό επιτυγχάνεται ιδιαίτερα όταν μετά την αποφυλάκιση, η αγωγή απεξάρτησης συνεχίζεται με προγράμματα θεραπευτικής κοινότητας, συμβουλευτικής, κοινωνικής και επαγγελματικής στήριξης.

Η χρήση ναρκωτικών έχει τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Η θεραπεία απεξάρτησης μπορεί να προσφέρει τα μέγιστα στο χρήστη, στην οικογένειά του και στην κοινωνία.

Αποτοξίνωση – απεξάρτηση φαρμακευτικών ουσιών:

Ο εθισμός στις βενζοδιαζεπίνες (όπως π.χ. είναι το valbegal, stedon, tavor, hypnostedon κ.λ.π.) και στα βαρβιτουρικά είναι ένας από τους πιο συνηθισμένους παγκοσμίως. Πολλοί άνθρωποι στην προσπάθειά τους να καταπολεμήσουν κάποια πάθηση ψυχικής φύσεως είτε να αποτοξινωθούν από παράνομες ναρκωτικές ουσίες φτάνουν στην κατάχρηση αυτών των ψυχοτρόπων ουσιών σε μη φαρμακευτικές δόσεις, ούτως ώστε να έχουν το ίδιο κατασταλτικό αποτέλεσμα. Κατά τη διάρκεια της απεξάρτησης ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δίνεται στο στερητικό σύνδρομο, διότι χωρίς την κατάλληλη φαρμακευτική κάλυψη μπορεί να αποβεί μέχρι και μοιραίο και είναι σαφώς προτιμότερο να γίνεται σε ένα οργανωμένο κλινικό περιβάλλον.

Αποτοξίνωση – απεξάρτηση ουσιών:

Η απεξάρτηση από τις ναρκωτικές ουσίες είναι συνήθως μια μακροχρόνια και επίπονη προσπάθεια και για τον ίδιο τον ασθενή αλλά και για το οικογενειακό του περιβάλλον. Αν και το στάδιο της σωματικής στέρησης μπορεί να καταπολεμηθεί σχετικά εύκολα και γρήγορα με την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, το στάδιο της «εγκεφαλικής» απεξάρτησης απαιτεί χρόνο και μεγάλη προσπάθεια κυρίως από τον ίδιο τον ασθενή. Περισσότερες πληροφορίες για αποτοξίνωση και απεξάρτηση από ουσίες.

Αναστασίου Στέφανος:

*Δημιουργία του PowerPoint και
του Word.*